

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

2 de juny de 2024

FULL EXTRA

CORPUS 2024 - CÀRITAS
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Caritas
Diocèsana de
Sant Feliu de Llobregat

La caritat fa pessigolles

per **Mn. Ramon Maria Bosch Vendrell**

Delegat episcopal de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Poques coses creen un espai tan intens de sensacions, i totes alhora, com un atac de pessigolles. En elles s'hi barreja la provocació d'una alegria explosiva, mentre tenim unes ganes de fugir-ne per l'excés d'intensitat; la sensació de proximitat amb l'altra persona es barreja amb una certa recriminació i queixa; unes reaccions emocionals inconscients viuen a prop de la consciència del moment on ens podem sentir fins atacats, vulnerats; és un espai on la persona es pot sentir fins superada, alhora que cerca tornar a recuperar l'estabilitat anterior. Tota una experiència explosiva que a vegades fa difícil trobar la reacció més adequada, però s'esdevé i ens trastoca.

No volem pas banalitzar l'experiència de la Caritat, de l'amor als germans i germanes, com a imatge de l'amor de Déu; menys encara banalitzar el seu lligam intrínsec, com a cristians, amb l'Eucaristia i el rentament de peus, però tota experiència humana és paràbola de l'experiència del Regne de la que forma part la Caritat. Quan la Caritat és més que un gest més o menys altruista, o que un programa d'actuació per resoldre un tema concret, amara totes les dimensions de la vida: i surt del cor creient més profund, quan surt empesa pel do de l'Esperit Sant, tot foc, tot llum, tot vent impetuós, tot joc i alegria als peus del Creador; la Caritat no és un acte previst i acotat, és una explosió de la vida de Déu en cada cristià i cristiana, en cada home i dona de bona voluntat.

La Caritat ens sumeix, com una rauxa de Pentecosta, i alimentada en el cenacle de l'Eucaristia, en un veritable «estat d'estimació», que fa camí cap al cor de l'altre, amb tot el còctel d'emocions i sentiments que promouen l'acció caritativa. Quan aquest

**ALLÀ ON ENS NECESSITES
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA**

Fes un donatiu
www.caritassantfeliu.cat
BIZUM: 00526
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

CORPUS 2024

amor és viscut enfront del patiment humà, esclata com unes veritables «pessigolles de l'ànima». Davant l'alegria de l'encontre amb l'altra persona, reconeguda com a germà, ens esclata la queixa davant el seu sofriment i la injustícia en què, molts cops, es forja aquest patiment; no són estranyes les reaccions primàries, que des-

prés ens cal superar: les reaccions de ràbia, de recriminació i rebuig, fins a voltes una reacció que ens podria portar a pensar en certa violència de l'esperit. Al mateix temps, podem sumir-nos en una inoperant impotència i pobresa humana, mentre mirem d'elaborar, des de la nostra petita raó, estratègies per fer de l'amor accions

eficaces. Si bé molts cops voldríem fugir de veure cara a cara el rostre sofrent, també arribem a l'alegria inestroncable de l'amor que persevera, que cerca, i que, sobretot, fa lloc en el propi cor: i qui viu en el cor d'algú no resta al marge de la història humana.

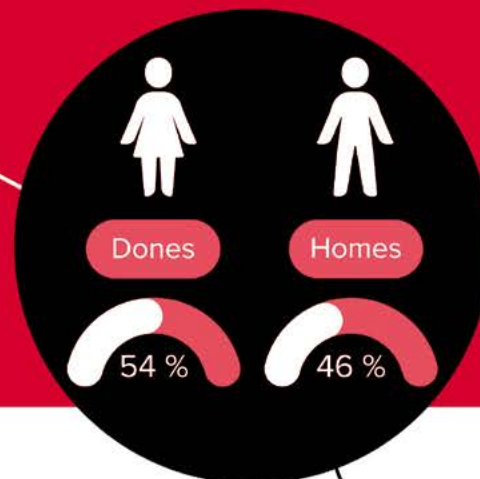
L'amor, a imatge de l'Amor de Déu, fa veritables pessigolles a l'ànima humana: si l'Eucaristia que mengem i adorem en la celebració del Corpus, i cada cop que la celebrem i contemplem, fa entrar en el cor l'esperit de Jesús, que renova el seu misteri pasqual i de Pentecosta, la Caritat ens abraçarà cada racó de l'existència; ens atraurà cap a tots els germans i germanes amb la rauxa de Déu mateix que ens estima sense exclusió de cap mena; encara més, ens farà bullir amb la passió per fer causa nostra la causa de Déu, que escolta el clam dels sofrents. El Déu tan endreçat en la creació, on tot té uns ritmes de perfecció insuperables, «perd els papers» a l'hora d'estimar: en Jesús pren la condició més petita de la condició humana, com un esclau; mestre i senyor, s'ajup als peus dels deixebles; totpoderós, perdona els enemics abans que anorrear-los; s'entronitza nu en una creu el qui és Rei de l'Univers... es fa un Pa humil tan digne i poderós com per alimentar l'eternitat en la nostra vida petita, i alhora tan fràgil com per ser rebutjat.

Alimentats per la vida de Déu de la que està amarant el Pa de l'Eucaristia, on hi ha un cristià i una cristiana, l'esperança obrirà camins a tothom qui la necessiti, perquè la Caritat exhalarà dels sentiments, de les emocions, dels pensaments, de l'acció de les nostres mans, dels peus que ens apropen els uns als altres, de l'esperit de la nostra pregària.

Fes-nos pessigolles a l'ànima, Pare, perquè la nostra ànima no s'adori mai a l'hora d'estimar.

Resum 2023

Edats

ALLÀ ON ENS NECESSITES
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

49%
de les persones tenen nacionalitat espanyola

35%
de les persones tenen situació administrativa regular

16%
de les persones tenen situació administrativa irregular

Gairebé en **1 de cada 2** llars ateses hi ha menors a càrrec.

2 de cada 5 persones que hem atès no disposen de llar o viuen en habitatges inadequats o insegurs.

Obrint camins a l'esperança

 per **Francesc Arnaez Bertran**

Responsable de Comunicació de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Fa temps que des de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat treballem incansablement per acompanyar les persones en situació de major vulnerabilitat i abordar les seves dificultats amb una perspectiva que posi la seva dignitat i els seus drets en el centre. En el nucli d'aquest enfocament, es troba el reconeixement dels drets humans com a fonamentals i inalienables per a totes les persones, independentment de la seva situació administrativa, laboral o pel seu poder adquisitiu. Per aquest motiu, caldria garantir que la cobertura de cap d'aquests drets es pugui cobrir només recorrent al mercat, ja que això té un efecte pervers: qui no el pot pagar en queda fora.

En una situació marcada per múltiples crisis en els darrers quinze anys, des de la recessió del 2008 fins a la crisi de salut global de la COVID-19, la vulnerabilitat de les persones més desfavorides s'ha anat accentuant. Aquestes crisis han desencadenat un augment significatiu de la taxa d'exclusió social, segons l'informe FOESSA, que estimava un 29% de la població catalana en risc d'exclusió social el 2021. Aquesta situació es veu agreujada pel context inflacionari dels darrers anys, intensificat per esdeveniments com la guerra a Ucraïna. L'increment dels preus dels productes bàsics ha impactat especialment en les famílies més vulnerables, que es veuen obligades a destinar una part significativa dels seus ingressos a necessitats bàsiques com ara aliments, habitatge i subministraments. El 2023, segons dades de l'Idescat, la taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) era del 24,4%, xifres encara massa properes als pitjors moments de la pandèmia. Una vegada més observem com la recuperació en aquells sectors de la població més castigats és molt més lenta i difícil que en aquells sectors de la societat amb menor vulnerabilitat.

A banda d'aquests desafiaments, és important tenir en compte que el nostre model socioeconòmic té dos grans problemes estructurals: la precarietat laboral i les dificultats d'accés i manteniment d'un habitatge digne. Malgrat les millores en l'ocupació i l'ocupació temporal (gràcies, en part, a la reforma laboral), seguim amb un mercat laboral dualitzat, on un alt nombre de persones continuen en precarietat laboral. Més de 127.000 llars catalanes tenen tots els seus membres actius a l'atur, i més de 74.000 llars no tenen cap ingrés. Fins i tot les llars on la persona principal té una ocupació no s'escapen de caure en l'exclusió. 396.000 llars a Catalunya tenen la persona sustentadora principal en una greu inestabilitat laboral, com ens alerta la Fundació FOESSA.¹ D'altra banda, la manca de polítiques públiques efectives en habitatge ens ha portat a una situació insostenible. La baixa despesa en la promoció d'habitatge social es fa evident en comparar el 2% del parc d'habitatge públic disponible a Catalunya amb el 15%, que és la mitjana europea. A Catalunya, 584.000 llars queden per sota del llindar de la pobresa severa un cop han fet front a les despeses de l'habitatge, i aquest és el motiu principal de les seves situacions de pobresa. Entre les persones que hem atès des de Càritas el 2023, 2 de cada 5 no tenen accés a un habitatge digne.

Conscients d'aquestes realitats, Càritas Diocesana ha dedicat esforços significatius per abordar aquesta crisi. Per exemple, amb una inversió de 78.000 € en ajudes econòmiques per al pagament de despeses relacionades amb l'habitatge, d'un global de 780.000 € destinats al programa de Sense Illar i habitatge social. La pobresa és només una i les diferents dimensions estan estretament relacionades i afecten de manera integral les llars que es troben en aquesta situació, la seva lluita exigeix una resposta integral des de tots els àmbits de la societat. Cal

un compromís ferm per garantir l'accés universal als drets bàsics i per abordar les causes estructurals de la pobresa. Per això ens preocupa també la perpetuació de les tres bretxes existents entre les persones que hem atès, la de gènere, país d'origen i la d'edat. En el context actual de desigualtat, hi ha sectors de la nostra societat que encara gaudeixen de menys oportunitats i parteixen d'un punt de partida més allunyat en la cursa de la vida. En la meitat de les llars ateses hi ha menors a càrrec, i la situació encara és complicada quan parlem de llars de mares soles amb menors a càrrec, amb totes les dificultats que suposa a nivell de conciliació familiar i laboral. L'origen de les persones també esdevé un factor exclusògen per la cursa d'obstacles que suposa el procés de regularització. Gairebé el 51% de les persones acompanyades per Càritas són persones d'origen extracomunitari, de les quals el 16% estan en situació administrativa irregular. Trencar amb aquestes dinàmiques que perpetuen el cicle de la pobresa és imprescindible per poder portar un bri d'esperança a aquelles persones en situació de major vulnerabilitat. Per aquest motiu des de Càritas treballem de manera compromesa amb la realitat de les persones que acompanyem, i reclamem de manera urgent avenços cap a unes polítiques públiques que garanteixin l'accés a un habitatge digne i posin punt i final a l'exclusió residencial. Unes polítiques reals de protecció a la infància, amb una prestació universal per la cura dels fills, que permeti una conciliació real. Una harmonització de les rendes bàsiques com són l'Ingrés Mínim Vital i la Renda Garantida de Ciutadania, perquè esdevinguin un veritable escut social i unes polítiques de migració i acollida que siguin garantia i no vulneració dels drets de les persones.

¹ Informe FOESSA 2022, sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya.

Compromís i Comunitat

 per **Ramon E. Carbonell Pujol**

Director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

«**A**llà on ens necessites» expressa voluntat de ser-hi i implicar-se. On i per què, a l'Església, conforma la identitat de Càritas, malgrat que la resposta des del compromís concret que ens demana seguir a Jesús no hauria de ser exclusiva de l'exercici de la caritat.

Amb tot, aquest exercici cal que sigui concret segons el que rebem de mirar l'altre als ulls, sentint-nos des del cor germans en el seu patiment, en les seves angoixes i les seves necessitats. Però també sentint-nos germans en les seves plenes capacitats, potencialitats i fins i tot somnis. Estar disponible, i m'atreveixo a dir també disposat a aquesta actitud, ens demana deixar de ser «sols jo» per «deixar ser a l'altre», escoltant molt i parlant poc, posant-me al seu costat i oferint-me per caminar junts si l'altre ho vol. Ens demana passar del «jo» i del «ell» al «nosaltres».

«**Obrir el camí a l'esperança**» que reclama la campanya d'enguany de Corpus de Càritas s'ha de fer concret. La Memòria del 2023 que presenta Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, amb el conjunt de la trentena de Càritas parroquials i interparroquials i de les comunitats que hi ha al darrere, és el reflex d'aquesta concreció. Les moltes persones voluntàries i contractades, els rectors de les parròquies, la pròpia diòcesi en el seu conjunt, els socis, donants i empreses... ajuden a fer-ho possible no pas amb el pretext d'assolir grans èxits o resultats, sinó d'oferir testimoni viu d'una Església que ha d'estar sempre al costat dels exclosos, ferits i vulnerables. Per això, Càritas, a qui ho demana, ofereix primerament la mà i escolta, i després, si es pot, ajuda material o econòmica.

Penso, però, que cal un pas més en aquesta resposta. La inclusió social de cada persona, d'aquí o de lluny,

i les seves possibilitats de vinculació, no hem d'esperar que es doni sols en la comunitat social. També ha de tenir lloc a les nostres comunitats parroquials, de dins cap enfora, perquè per conformar les plenes capacitats de cada ésser i les seves potencialitats, hi té un paper primordial l'espiritualitat i la cura i creixement interior, a banda de saber-se part d'u-

na comunitat. L'acció de Càritas, des de la mirada de l'acompanyament i les necessitats concretes de les persones que acollim, i que implica al seu voluntariat i personal contractat, s'ha de poder complementar recíprocament amb tot allò que pot oferir una comunitat més àmplia a l'entorn d'una parròquia. Si no, quin sentit té tot plegat?

Si vols col·laborar com a voluntari en qualsevol dels nostres serveis o de les diferents Càritas parroquials del territori, pots contactar amb nosaltres a través del mail secretaria@caritassantfeliu.cat o bé per telèfon al 936 525 770.

ALLÀ ON ENS NECESSITES
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

Fes-te soci
www.caritassantfeliu.cat
 93 652 57 70

Pots col·laborar

 BIZUM: 00526
 ES65 2100 5000 5802 0004 2738
 ES06 1491 0001 2130 0011 3288

Caritas
 Diocesana de
 Sant Feliu de Llobregat